

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXXXIX. Differentia 10. Iure civili quoties ex eodem delicto plures actiones
concurrent, una erit eligenda:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

DIFFERENTIA 10.

Iure civili quoties ex eodem delicto plures actiones concurrunt, una erit eligenda: l. Senatus, ff. de accus. l. Qui seruum alienum, ff. de oblig. & act. l. Nemo, §. Quoties, ff. de Reg. Jur. Secus iure Canonico, c. 2. & ult. de eo, qui in ux. dux. & c. Decianus l. 2, c. 21. n. 11.

I. *In l. citata, Senatus, dicitur, Senatum censuisse, ne quis ob idem crimen diversis legibus reus fieret. In l. Qui seruum, rationabilius esse, eam admitti sententiam, ut liceat actori, quam voluerit actionem prius exercere. Plenissime l. Nemo ex his, §. Quoties, ff. de Reg. Jur. Quoties concurrant plures actiones ejusdem rei nomine, unam tantum quis experiri debet. Quod si generale est, & in omnibus causis locum habet, iuris profani, & sacri non modica distinctio erit. Si minus, adhibenda distinctio concordia sancietur. Greg. Tholos. l. 21. c. 21. Cum plura, inquit, delicta in una re concurrunt, & cum illa plures actiones, unam tantum utendum est. Cum autem ob diversa negotia, diversis utimur actionibus; litis contestatio unius aliam non tollit, l. Fundum Cornelianum, §. 1 ff. de novation. nec impediunt se in exactione, seu petitione, l. Nunquam, ff. de priv. del. In eandem sensum Mynsingerus l. 4. inst. tit. 3. de lege Aquil. §. Liberum, proposita regula, quan-*

do ex uno delicto duæ oriuntur actiones, civilis & criminalis, una intentata alteram quoque competere, & liberum est actori, à qua actione incipere velit. Iudicis, cum temperamento accipiendum esse. Nam si utraque actio tendat ad vindictam, una perfecta alteri non est locus. Exempli causa; Si liber homo esset injuria occisus, teneretur occidens primò actione injuriarum; deinde etiam ex homicidio, l. Corn. de Sicar. Hæ ambæ actiones ad vindictam tendunt: ac proinde una intentata non erit alteri locus, debet tamen accusatio criminalis primùm eligi. Quod si una ad persecutionem rei familiaris, altera vero ad vindictam tendit, eo casu, quamvis non possint in eodem libello proponi, una tamen perfecta altera nihilominus durat. Ita Myns. loc. cit. qui insuper in Centur. I. Observ. 57. sortem cum uluris eodem libello peti posse, & Obs. 38. cumulationem actionis personalis & hypothecariæ receptam in Camera esse pluribus declarat.

Vade

Unde manifestè sequitur contingere posse ex conditione, seu qualitate subiecti, de quo litigatur, ut plures ex illis actiones ortæ coniungi queant, & simul proponi, cum videlicet nihil est, quod cumulationem impediatur per text. *l. si idem cum eod. ff. De iurisd. om. iud. A. lex. ibid. n. 1. Gloss. in c. Querelam. De elect. c. 2. De caus. poss. & propr. Glo. ibid. in v. Expressum.* Si aliquis vult agere simul utroq; iudicio (possessorio & petitorio) iudex simul expedire debet utrumque. Neq; enim istæ duæ actiones se mutuo expellunt, sed commodè simul morantur, quemadmodum supra *Differentia 131. ostendimus. v. Bronchorst. Centur. 1. Affer. 76.*

II. Quin imò Panormitanus non timuit asserere in *c. Constitutus. n. 2. cum sequ. De in integr. restit.* plures actiones in uno libello cumulari posse, etiamsi non compatiantur se invicem: quoties nimirum actor probabiliter dubitat de genere actionis, sive illud dubium ex facto proprio, sive ex alieno procedat. *Glo. in c. abbate sanè. De sens. & re iud. in 6. v. Dominij circa fin.*

Porò iudici magnâ curâ, & sollicitu-

dine attendendum est ad singulas actiones, & facta, ut pro singulis possit iustam sententiam ferre. Tot enim diversæ sententiæ, quot actionum species erunt. *lib. Etiamst parte. iun. Gloss. v. audiendus. ff. De minor. v. And. Gaill. lib. 1. observ. 63. num. 1. & Bronchorst. Centur. 4. Affer. 35.* ubi tres Regulas pro diversitate actionum assignat, quibus tota controversia breviter & distinctè explicatur. *Prima est.* quoties concurrunt plures actiones rei persecutoriæ, ex unâ eademque causâ ortæ una electa altera perimitur *l. quod in herede s. 1. ff. De trib. Act. Secunda.* Cum actiones penales de eadem re vel pecunia concurrunt, alia aliam non consumit. *l. Nunquam. 130. ff. de Reg. iur. Tertia.* in penalibus actionibus pluribus, quæ ex uno facto, aut delicto proveniunt, unius actionis electione altera consumitur, nisi quid in altera pluris sit. *Vt si quis furtim arbores cæciderit, adversus eum, & lege Aquilia, & arborum furtim casarum agi potest. l. 1. ff. Arb. furt. casa.* Item si quis rem rapuerit, & furti, & vi bonorum raptorum tenetur. *l. 1. ff. Vibon. rapt. v. Tholos. l. 21. c. 8. de var. action. gener. & l. 48. c. 5. de libello.*

XI.

DIFFERENTIA. XI.

Iure Canonico Iudex ordinarius ut suspectus recusari ex iustâ causâ potest. *c. Secundo requiris. 41. §. tertio postulas. De appell. c. Cum speciali. 61. cod. c. si quis contra clericum. De foro compet. sed Iure civili associatur, non recusatur. l. apertissimi. cum Auth. si verò contigerit C. De iudic. Io. Bapt. à S. Blasio 46.*

I. Glossa in *c. secundo requiris* monet textum illius non loqui de iudice ordinario, qui recusari queat, sed de iudice delegato: atque ita non dissentit à legi.

Antinoma

V

legi